

Dosarul nr. 2ra-204/20

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (judecător V. Hudoba)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (judecători A. Curdov, L. Caraianu și Gr. Colev)

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu împotriva „Kirsău-Agro” SRL cu privire la declararea nulității contractelor de arendă și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu, reprezentați de avocatul Nicolai Jecov, și au fost menținute hotărârea din 13 mai 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, și hotărârea suplimentară din 03 iunie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 07 noiembrie 2016, Semion Dudoglu și Maria Dudoglu au depus cerere de chemare în judecată împotriva „Kirsău-Agro” SRL cu privire la obligarea de a restitui terenurile agricole amplasate în XXXXX, cu nr. cadastrale XXXXX.135, XXXXX.013, XXXXX.136 și XXXXX.014, precum și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 1).

În motivarea acțiunii, reclamantii Semion Dudoglu și Maria Dudoglu au relatat că în baza contractului de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013, încheiat între Maria Dudoglu și „Kirsău-Agro” SRL, Maria Dudoglu i-a dat în arendă „Kirsău-Agro” SRL terenul agricol cu suprafața de 1, 0151 ha, nr. cadastral XXXXX.013, și terenul agricol cu suprafața de 0, 6064 ha, nr. cadastral XXXXX.135, ambele amplasate în XXXXX, pentru perioada 19 iulie 2013 – 19 iulie 2016.

La fel, reclamantii au susținut că în baza contractului de arendă a terenurilor nr. 245 din 19 iulie 2013, încheiat între Semion Dudoglu și „Kirsău-Agro” SRL,

Semion Dudoglu i-a dat în arendă „Kirsău-Agro” SRL terenul agricol cu suprafața de 1, 015 ha, nr. cadastral XXXXX.014, și terenul agricol cu suprafața de 0, 6068 ha, nr. cadastral XXXXX.136, ambele amplasate în XXXXX, pentru perioada 19 iulie 2013 – 19 iulie 2016.

Reclamanții au indicat că în luna februarie 2016, au expediat în adresa „Kirsău-Agro” SRL, prin intermediul oficiului poștal, o notificare privind lipsa intenției de a prelungi contractele de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013, solicitând înlăturarea obstacolelor în folosirea terenurilor agricole cu nr. cadastrale XXXXX.135, XXXXX.013, XXXXX.136 și XXXXX.014.

Aici, reclamanții au specificat că această notificare le-a fost returnată cu mențiunea „nereclamat”, din care motiv, luând în considerare că administratorul „Kirsău-Agro” SRL, Ivan Terzi, este consilier local, au expediat notificarea respectivă și în adresa Primăriei com. Dezghingea, UTA Găgăuzia.

Reclamanții au declarat că deși termenul contractelor de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013 a expirat încă la data de 19 iulie 2016, „Kirsău-Agro” SRL refuză să le restituie terenurile agricole cu nr. cadastrale XXXXX.135, XXXXX.013, XXXXX.136 și XXXXX.014.

Reclamanții au evidențiat că în conformitate cu art. 13 lit. a) din Legea nr. 198 din 15 mai 2003 cu privire la arenda în agricultură, contractul de arendă încetează în cazul expirării termenului arendei, iar conform art. 9 alin. (2) din aceeași Lege, partea care intenționează să prelungească contractul de arendă este obligată să solicite avizul celeilalte părți cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea termenului contractului.

În continuare, reclamanții au afirmat că anul 2016 a fost mai roditor, iar „Kirsău-Agro” SRL le-a transmis arendatorilor săi, cu excepția reclamanților, plățile pentru arendă în cuantum mai mare decât a fost indicat în contractele de arendă.

Astfel, reclamanții au menționat că în total, „Kirsău-Agro” SRL le este datoare cu încă 400 kg de grâu și 60 kg de ulei vegetal.

La 03 martie 2017, reclamanții Semion Dudoglu și Maria Dudoglu au depus o cerere prin care au introdus pretenția privind declararea nulității contractelor de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013 (f.d. 40).

În motivarea cererii, reclamanții au relevat că soția administratorului „Kirsău-Agro” SRL, Domnica Terzi, care activează în cadrul Primăriei com. Dezghingea, UTA Găgăuzia, a reprezentat „Kirsău-Agro” SRL la încheierea contractelor de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013 și la înregistrarea acestora de către autoritatea publică locală.

Reclamanții au reliefat că inițial, Semion Dudoglu s-a adresat la Ivan Terzi pentru a-i comunica lipsa intenției reclamanților de a prelungi contractele de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013, însă Ivan Terzi i-a răspuns cu un ton ridicat că a investit mult în terenurile agricole în cauză și că nu le va restitui reclamanților.

În context, reclamanții au reiterat că în luna februarie 2016, au expediat în adresa „Kirsău-Agro” SRL, prin intermediul oficiului poștal, o notificare privind

lipsa intenției de a prelungi contractele de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013.

Reclamanții au precizat că această notificare a fost expediată la sediul „Kirsău-Agro” SRL, și anume la adresa de pe YYYYY, XXXXX, însă notificarea le-a fost returnată cu mențiunea „nereclamat”.

Reclamanții au considerat că „Kirsău-Agro” SRL intenționat nu a recepționat notificarea nominalizată.

Astfel, reclamanții au punctat că au înregistrat această notificare la Primăria com. Dezghingea, UTA Găgăuzia, despre care fapt Domnica Terzi nu putea să nu cunoască.

Reclamanții au notat că Domnica Terzi, în calitate sa de reprezentantă a „Kirsău-Agro” SRL, le-a transmis plățile pentru arendă în anul 2016 în cuantum mai mic decât celorlalți arendatori anume din motiv că nu au dorit să prelungească, contractele de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013.

La 17 martie 2017, reclamanții Semion Dudoglu și Maria Dudoglu au depus o cerere prin care au introdus pretenția privind declararea nulității contractului de arendă nr. 344 din 21 martie 2013, încheiat între Vasilisa Hadji și „Kirsău-Agro” SRL (f.d. 48).

Astfel, reclamanții au invocat că legislația în vigoare nu prevede obligația arendatorului de a înștiința în scris arendașul despre lipsa intenției de a prelungi contractul de arendă.

Reclamanții au susținut că Semion Dudoglu este succesorul legal al tatălui său, Nicolai Dudoglu, moștenind terenurile agricole cu nr. cadastrale XXXXX.015, XXXXX.016, XXXXX.137 și XXXXX.138.

Reclamanții au indicat că în cadrul procedurii succesoriale, a interpellat Primăria com. Dezghingea, UTA Găgăuzia, și a aflat că autoritatea publică locală nu a înregistrat contracte de arendă în privința terenurilor agricole cu nr. cadastrale XXXXX.015, XXXXX.016, XXXXX.137 și XXXXX.138.

În același timp, reclamanții au declarat că din conținutul hotărârii din 02 februarie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, Semion Dudoglu a aflat despre existența contractului de arendă nr. 344 din 21 martie 2013, încheiat între Vasilisa Hadji și „Kirsău-Agro” SRL.

În continuare, reclamanții au afirmat că actele de predare-primire semnate în baza contractelor de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013 nu corespund prevederilor art. 6 alin. (2) și 7 alin. (2) lit. d) și e) din Legea nr. 198 din 15 mai 2003 cu privire la arenda în agricultură, deoarece nu conțin data întocmirii actelor și starea și modul de folosire a terenurilor agricole vizate.

Totodată, reclamanții au menționat că, contractele de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013 nu corespund prevederilor art. 6 alin. (3) lit. c), h), i) și j) din Legea nr. 198 din 15 mai 2003 cu privire la arenda în agricultură, iar potrivit art. 6 alin. (6) din aceeași Lege, neinclusiunea în contractul de arendă a unei clauze esențiale atrage nulitatea acestuia.

În ceea ce privește pretenția privind declararea nulității contractului de arendă

nr. 344 din 21 martie 2013, reclamantii au subliniat că după cum rezultă din Registrul bunurilor imobile, proprietar al terenurilor agricole cu nr. cadastrale XXXXX.015, XXXXX.137 și XXXXX.138 este Nicolai Dudoglu, iar al terenului agricol cu nr. cadastral XXXXX.016 – Maria Dudoglu.

În ședința de judecată din 07 mai 2018, reprezentantul reclamantilor Semion Dudoglu și Maria Dudoglu, avocatul Nicolai Jecov, a depus cerere de renunțare la pretențiile privind declararea nulității contractului de arendă nr. 344 din 21 martie 2013, încheiat între Vasilisa Hadji și „Kirsău-Agro” SRL, precum și obligarea de a restitui terenurile agricole amplasate în XXXXX, cu nr. cadastrale XXXXX.135, XXXXX.013, XXXXX.136 și XXXXX.014 (f.d. 95; 96-98).

Prin încheierea din 07 mai 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Central, a fost admisă cererea depusă de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu, precum și admis renunțul reclamantilor la acțiune în partea pretențiilor privind declararea nulității contractului de arendă nr. 344 din 21 martie 2013, încheiat între Vasilisa Hadji și „Kirsău-Agro” SRL, precum și obligarea de a restitui terenurile agricole cu nr. cadastrale XXXXX.135, XXXXX.013, XXXXX.136 și XXXXX.014. A fost încetat procesul civil în partea pretențiilor privind declararea nulității contractului de arendă nr. 344 din 21 martie 2013, încheiat între Vasilisa Hadji și „Kirsău-Agro” SRL, precum și obligarea de a restitui terenurile agricole cu nr. cadastrale XXXXX.135, XXXXX.013, XXXXX.136 și XXXXX.014 (f.d. 99-100).

Prin hotărârea din 13 mai 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu împotriva „Kirsău-Agro” SRL cu privire la declararea nulității contractului de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013, încheiat între Maria Dudoglu și „Kirsău-Agro” SRL, precum și a contractului de arendă a terenurilor nr. 245 din 19 iulie 2013, încheiat între Semion Dudoglu și „Kirsău-Agro” SRL (f.d. 135-137).

La 20 mai 2019, Semion Dudoglu și Maria Dudoglu, reprezentați de avocatul Nicolai Jecov, au declarat apel împotriva hotărârii din 13 mai 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central (f.d. 134).

La 30 mai 2019, „Kirsău-Agro” SRL a depus cerere privind emiterea hotărârii suplimentare, solicitând încasarea din contul lui Semion Dudoglu și Mariei Dudoglu a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 000 lei (f.d. 139).

Prin hotărârea suplimentară din 03 iunie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central, a fost admisă cererea depusă de „Kirsău-Agro” SRL privind emiterea hotărârii suplimentare, de încasare a cheltuielilor de asistență juridică. S-au încasat în beneficiul „Kirsău-Agro” SRL, din contul lui Semion Dudoglu și Mariei Dudoglu, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 lei (f.d. 142-143).

La 11 iunie 2019, apelantii Semion Dudoglu și Maria Dudoglu, reprezentați de avocatul Nicolai Jecov, au depus cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 13 mai 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central, și hotărârii suplimentare din 03 iunie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Central (f.d. 165-167).

Prin decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu, reprezentați de avocatul

Nicolai Jecov, și au fost menținute hotărârea din 13 mai 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, și hotărârea suplimentară din 03 iunie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central (f.d. 193-200).

În motivarea soluțiilor adoptate, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, contractele de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013 conțin toate clauzele esențiale în sensul art. 679 alin. (2) din Codul civil.

În această ordine de idei, instanțele ierarhic inferioare au relevat că, contractele de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013 au fost executate, iar arendatorii Semion Dudoglu și Maria Dudoglu nu au demonstrat că lipsa clauzelor ce țin de condițiile de modificare a contractelor, locul achitării plății pentru arendă, precum și drepturile și obligațiile părților a făcut contractele nominalizate neexecutabile sau dificil de a fi executate.

În continuare, cu referire la argumentul apelanților Semion Dudoglu și Maria Dudoglu privind încălcarea de către prima instanță a prevederilor ce țin de citarea participanților la proces, instanța de apel a observat că reprezentantul lui Semion Dudoglu și Mariei Dudoglu, avocatul Nicolai Jecov, a cunoscut despre locul, data și ora ședinței de judecată a primei instanțe din 07 martie 2019, iar conform art. 102 alin. (4¹) din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

La 11 noiembrie 2019, Semion Dudoglu și Maria Dudoglu au declarat recurs împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 13 mai 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, și hotărârii suplimentare din 03 iunie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, de admitere integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu împotriva „Kirsău-Agro” SRL (f.d. 220-221; 222).

În motivarea recursului, recurenții Semion Dudoglu și Maria Dudoglu au susținut că, contractele de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013 sunt lovite de nulitate din motiv că nu conțin anumite clauze esențiale, stabilite ca atare prin lege, și anume clauzele privind condițiile de modificare și de reziliere a contractelor, componența, forma și cuantumul plății pentru arendă, modalitatea, termenul și locul achitării plății pentru arendă, drepturile și obligațiile părților, precum și obligativitatea respectării normelor ecologice.

Recurenții consideră că lipsa acestor clauze contractuale fac neexecutabile sau dificil de a fi executate contractele de arendă a terenurilor nr. 244 din 19 iulie 2013 și nr. 245 din 19 iulie 2013, cu atât mai mult că obligativitatea acestor clauze este prevăzută de art. 6 alin. (3) lit. f), g) h), i), j) și m) din Legea nr. 198 din 15 mai 2003 cu privire la arenda în agricultură.

În continuare, recurenții au indicat că este greșită concluzia instanței de apel privind respectarea de către prima instanță a prevederilor ce țin de citarea participanților la proces.

Recurenții au arătat că ședința de judecată a primei instanțe din 07 martie 2019

nu a avut loc din cauza aflării judecătorului în concediu, următoarea ședință de judecată fiind stabilită pentru data de 24 aprilie 2019, despre care Semion Dudoglu și Maria Dudoglu, precum și reprezentantul acestora, avocatul Nicolai Jecov, nu au fost legal înștiințați.

De asemenea, recurenții au relevat că nu au fost legal înștiințați nici despre ședința primei instanțe în care a fost emisă hotărârea suplimentară din 03 iunie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

La 15 ianuarie 2020, intimata „Kirsău-Agro” SRL a depus referință la recursul declarat de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil (f.d. 229-230).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Luând în considerare că recurenții Semion Dudoglu și Maria Dudoglu au declarat recurs împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat la data de 11 noiembrie 2019, adică în termen de mai puțin de 2 luni de la emiterea dispozitivului deciziei recurate, completul ajunge la concluzia că recurenții Semion Dudoglu și Maria Dudoglu s-au conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) al art. 432 din Codul de procedură civilă statuează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, completul consideră necesar să menționeze că, conform art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, doar temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă stipulează că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Respectiv, completul relevă că examinarea admisibilității recursului

presupune verificarea, în limitele argumentelor invocate în recurs, a conformității acestora, după caz, cu temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă, cât și verificarea din oficiu a incidenței temeiurilor prevăzute la art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Astfel, completul decelează că argumentele invocate în recursul declarat de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, acest dezacord nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Totodată, completul accentuează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, dacă se invocă aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească, ori în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Însă, din recursul declarat de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele sau că erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul legitim de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Trevisanato v. Italia din 15 septembrie 2016, § 36-37).

Totodată, completul reține că în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (Garcia Ruiz v. Spania din 21 ianuarie 1999, § 26), nefiind necesară motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (Nersesyan v. Armenia din 19 ianuarie 2010, § 23).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu

conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

În această ordine de idei, completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Semion Dudoglu și Maria Dudoglu împotriva „Kirsău-Agro” SRL cu privire la declararea nulității contractelor de arendă și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan